

Księga Przysłów

Rozdział 14

1. Mądra niewiasta buduje dom swój; ale go głupia rękami swemi rozwała. 2. Kto chodzi w szczerości swojej, boi się Pana; ale przewrotny w drogach swoich gardzi nim. 3. W ustach głupiego jest różga hardości; ale wargi mądrych strzegą ich. 4. Gdzie nie masz wołów, żłób jest próżny; ale siłą wołów mnoży się obfitość zboża. 5. Świadek prawdziwy nie kłamie; ale świadek fałszywy mówi kłamstwo. 6. Naśmiewca szuka mądrości, a nie znajduje; ale umiejętność roztropnemu jest snadna. 7. Idź precz od oblicza męża głupiego, gdyż nie znajdziesz przy nim warg umiejętności. 8. Mądrość ostrożnego jest rozumieć drogę swoją, ale głupstwo głupich jest zdrada. 9. Każdy głupi nakrywa grzech, a między uprzejmymi mieszka przyjaźń. 10. Serce każdego uznaje gorzkość duszy swojej, a do wesela jego nie przymieszają się obcy. 11. Dom niebożnych zgładzony będzie; ale przybytek cnotliwych zakwitnie. 12. Zda się pod czas droga być prosta człowiekowi; wszakże dokończenie jej jest drogą na śmierć. 13. Także i w śmiechu boleje serce, a koniec wesela bywa smutek. 14. Drogami swemi nasyci się człowiek przewrotnego serca; ale się go chroni mąż dobry. 15. Prostak wierzy każdemu słowu; ale ostrożny zrozumiewa postęпки swoje. 16. Mądry się boi, i odstępkuje od złego; ale głupi dociera, i śmiałym jest. 17. Porywczy człowiek dopuszcza się głupstwa, a mąż złych myśli w nienawiści bywa. 18. Głupstwo prostacy dziedzicznie trzymają; ale ostrożni bywają koronowani umiejętnością. 19. Źli się kłaniają przed dobrymi, a niepobożni stoją u drzwi sprawiedliwego. 20. Ubogi bywa i u przyjaciela swego w nienawiści; ale wiele jest tych, którzy bogatego miłują. 21. Bliżnim swym grzesznik pogardza; ale kto ma litość nad ubogimi, błogosławionym jest. 22. Izali nie błędzą, którzy wymyślają złe? a miłosierdzie i prawda należy tym, którzy wymyślają dobre. 23. W każdej pracy bywa pożytek; ale gołe słowo warg tylko do nędzy służy. 24. Bogactwo mądrych jest koroną ich; ale głupstwo głupich zostaje głupstwem. 25. Świadek prawdziwy wyzwala duszę; ale fałszywy kłamstwo mówi. 26. Kto się boi Pana, ma ufanie mocne; a synowie jego ucieczkę mieć będą. 27. Bojaźń Pańska jest źródło żywota ku uchronieniu się sideł śmierci. 28. W mnóstwie ludu jest zacność królewska; ale w trosze ludu zniszczenie hetmana. 29. Nierychły do gniewu jest bogaty w rozum; ale porywczy pokazuje głupstwo. 30. Serce zdrowe jest żywotem ciała; ale zazdrość jest zgniłością w kościach. 31. Kto ciemieży ubogiego, uwłacza stwórcy jego; ale go czci, kto ma litość nad ubogim. 32. Dla złości swojej wygnany bywa niepobożny; ale sprawiedliwy nadzieję ma i przy śmierci swojej. 33. W sercu mądrego odpoczywa mądrość, ale wnet poznać, co jest w sercu głupich. 34. Sprawiedliwość wywyższa naród; ale grzech jest ku pohańbieniu narodów. 35. Król łaskaw bywa na sługę roztropnego; ale się gniewa na tego, który mu hańbę czyni.